

§ 1 indeholdt følgende ændrede Affattelse af *den medicinske Indikation*:

»Naar Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en *paar Grund af Sygdom eller legemlig stærk Svækkelse* tilstedeværende nærliggende Fare for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbredstilstand.«

Med Hensyn til Definitionen af den etiske og den eugeniske Indikation (Stk. 1, Punkt 2 og 3) fulgte Ændringsforslaget derimod Regeringsforslaget, og det opretholdt ligeledes Stk. 2 om, at Indgrebet normalt ikke maa foretages efter den 3. Svangerskabsmaaned. Den i Loven som Stk. 3 optagne Tilføjelse angaaende Politianmeldelse ønskede Mindretallet flyttet til § 4.

§ 2 var næsten enslydende med § 7 i Venstres Ændringsforslag (se ovenfor) og krævede ubetinget Kvindens Samtykke, uden Hensyn til Alder, blot hun er sjælelig normal. En Afvigelse laa dog i, at det konservative Mindretals Forslag i ganske særlige Tilfælde tillod Dispensation fra Kravet om Udtalelse af samlevende Ægtefælle.

§ 3, om Fremgangsmaaden ved Indgrebets Foretagelse, var Ord til andet som Lovens § 3.

§ 4 (jfr. Lovens § 2, Punkt 1) paalagde vedkommende Læge inden Indgrebets Foretagelse at sikre sig, at der var givet den eller dem, hvis Begæring eller Samtykke maatte være nødvendigt, fuld Oplysning om Farerne ved og de mulige Følger af Indgrebet; endvidere paalagdes det Lægen, naar Indgrebet var foretaget, inden 14 Dage at give Sundhedsstyrelsen Meddelelse om Indgrebet og dets Begrundelse.

Straffebestemmelserne i Ændringsforslagets § 5 satte ligesom Venstre-Mindretallets § 4 Straffemaksimum for *Kvinden* op til henholdsvis 6 Maaneder og 2 Aar, hvad Mindretallet begrundede med, at Samfundet klart og *bestemt* burde fastslaa, at Fosterfordrivelse er en Forbrydelse af ret grov Karakter. Af samme Grund var den særlige Forældelsesregel slettet. — Medens Straffen for *Læge* og *Kvaksalver* var som i Loven fastsat og af Venstre foreslaaet, kunde de Konservative, som nævnt ved Omtalen af Lovens § 6, ikke gaa med til den foreslaaede Straffebestemmelse for den Barnefader, der undlader at yde den besvangrede Kvinde Støtte og Bistand og dermed er væsentlig Skyld i, at hun begaar Svangerskabsafbrydelse.

§ 6, om Forledelse til Svangerskabsafbrydelse, § 7, om Afholdelse af Udgifterne i Anledning af Svangerskabsafbrydelse, samt § 9, indeholdende Bemyndigelse for Justitsministeren til at give nærmere Regler til Lovens Gennemførelse, svarede ganske til Lovens §§ 7, 8 og 13.

Mindretallet medtog *ikke* i sit Ændringsforslag Lovforslagets Bestemmelser om *Seksualklinikker*, da disse Klinikker